

ת"פ 7282/12/20 - מדינת ישראל נגד בן אפלאלו

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 7282-12-20 מדינת ישראל נ' אפלאלו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
בן אפלאלו

הנאשם

גזר-דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, מיום 16.3.21, בעבירות של **תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977, **אי מסירת פרטים בתאונת "נזק בלבד"**, לפי תקנה 145(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 **ואיסור שימוש ברכב מנועי ללא ביטוח**, לפי סעיף 2(ב) לצו בדבר ביטוח כלי רכב מנועיים (יהודה ושומרון) (מס' 215), תשכ"ח-1969.

2. בהתאם לכתב האישום, ביום 29.11.20, סמוך לשעה 10:00, חנתה המתלוננת, גב' ר' כ', לידת 00.00.1950, את רכבה ברח' משה שרת בעפולה. הנאשם, אשר חנה עם רכבו, בו החזיק ללא פוליסת ביטוח, לפני רכבה של המתלוננת - נסע לאחור ופגעה ברכבה של המתלוננת תוך שגורם נזק לפח. המתלוננת יצאה מהרכב וביקשה מן הנאשם כי ימסור לה פרטים, אך הנאשם סירב, כיוון שנהג ברכב ללא ביטוח. אמו של הנאשם, גב' לימור אפלאלו, הציעה למתלוננת כי ישלמו לה כסף, אך המתלוננת התעקשה כי ימסרו לה פרטים.

צוין בכתב האישום כי באותו הזמן עברו מספר רכבים בכביש. אז, אמר הנאשם למתלוננת כי "יכניס לה", אחז בבגדיה ודחף אותה בעוצמה אל מרכז הכביש. המתלוננת נפלה על הכביש וראשה נחבט בו, כשבאותו הזמן למרבה המזל לא עבר אף רכב בכביש.

במקום עבר מר אסף חג'ג', אשר ראה את המתלוננת שוכבת על הכביש וסייע לה לקום. המתלוננת פנתה אל הנאשם ואמרה לו: "תראה מה עשית ניפצת לי את הראש", שאלה מדוע הוא מתנהג כך, וביקשה כי ימסור לה מסמכים, אך הנאשם סירב. המתלוננת נעמדה לפני רכב הנאשם בכדי למנוע ממנו

מלנסוע מהמקום. הנאשם יצא מהרכב, תפס את המתלוננת בחולצתה, דחף אותה לאחור בכוח מספר מטרים, ואז הושיבה בכוח על המדרגות. כתוצאה מכך קיבלה המתלוננת מכה בעצם הזנב. אז, הנאשם נסע מהמקום מבלי להשאיר פרטים.

צוין כי למתלוננת נגרמה חבלה בדמות נפיחות תת עורית ואודם.

3. עוד בהתאם לכתב האישום, ביום 30.11.20, הגיע הנאשם לתחנת המשטרה בעפולה, נכנס למשרדו של קצין המשטרה דוד שושני, בו שהו הקצין דוד וקצין החקירות חיים סיבוני. הנאשם החל לומר שהוא חולה נפש, שהוא רוצה למות, והשוטרים יהרגו אותו, וכלום לא הולך לו בחיים. לאחר מכן, החל הנאשם להטיח את ראשו בקיר. הקצין דוד הודיע לנאשם כי הוא עצור, וביקש כי יביאו לו אזיקים. הנאשם התקרב אל הקצין דוד, וצעק שיירו בו וכי הוא רוצה למות.

4. ביום 16.3.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו טרם גזירת הדין, לאחריו יטענו הצדדים באופן חפשי.

יצוין עוד כי חוות-דעת שירות המבחן בדבר התאמתו של הנאשם להליך של בית-משפט קהילתי, מיום 10.3.31, מצאה כי הנאשם אינו מתאים למסלול זה.

ראיות לעונש

5. המתלוננת, גב' ר' כ', העידה בפניי במסגרת הטיעונים לעונש. המתלוננת ציינה כי היא בת 71, אלמנה מזה כשנתיים, אמא לארבעה ילדים וסבתא לחמישה נכדים. המתלוננת ציינה כי מאז האירוע סבלה כאבים רבים, והיו לה סימנים כחולים בכל הגוף. כן ציינה כי נפגעה בלסת, איבדה שן תותבת זמנית, והתקשתה לאכול, וכי יש לה פריצת דיסק ובקע. לדברי המתלוננת, מאז האירוע מצבה הנפשי ירוד, כשבעבר חשה חזקה והייתה פעילה ונמרצת, אך כיום אין לה כוחות ותפקודה ירד. לדברי המתלוננת היא חוששת לנהוג. היא אמנם שבה לעבודתה לאחרונה, אך נעדרת רבות לצורך בדיקות רפואיות. המתלוננת ציינה כי היא סובלת מבצקת בגרון, הגורמת לה לתחושת מחנק וצפויה לעבור ניתוח. עוד לדברי המתלוננת היא נאלצת להסתייע בילדיה וחוששת לשהות לבד. המתלוננת הבהירה שטרם פנתה לקבלת עזרה נפשית.

לשאלת הסנגור, שהופנתה אליה עקב תיאורי הנזק שמסרה, שחרגו שאלה שצוינו בכתב האישום, השיבה המתלוננת וציינה כי כשנבדקה בבית החולים בוצעה לה בדיקת CT ראש, אך רק לאחר ששחררה החלה לסבול מכאבים בחלקי גופה, קשיי נשימה ולחץ דם גבוה, וכאבים בלסת.

תסקיר שירות המבחן

6. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית או מהמלצה על חלופות ענישה או שיקום, בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 6.7.21 נמסר כי הנאשם בן 22, רווק. לדברי הנאשם עזב את מסגרות הלימוד לאחר 10 שנות לימוד, בשל קשייו מול גורמי החינוך, ובשל קשייו עקב עודף משקל שהקשה עליו והביא לנידוי חברתי. הנאשם תיאר עצמו כנער סגור ומתבודד שהתמודד עם דכדוך וחוסר מוטיבציה. לצד זאת, התחזק באמונתו הדתית, וערך שינוי בהתנהלותו כך שהשיל משקל רב, וחש הטבה רגשית וחיצונית. בסיוע פרויקט "הילה" סיים 12 שנות לימוד.

בשנת 2017 התגייס הנאשם לשירות צבאי, אך כעבור 7 חודשים שוחרר על רקע אי התאמה. לדבריו, פנה למערך בריאות הנפש בצה"ל, לאחר שסורב לשירות בתפקיד קרבי. לדברי הנאשם, במהלך שירותו הצבאי הקצר התקשה בשמירה על כללי המשמעת, נשפט פעמים רבות, וחווה קשיים מול מפקדיו.

הנאשם מסר כי לאורך השנים נתמך כלכלית על ידי הוריו, וכיום זכאי לקצבת הבטחת הכנסה. באשר למצבו הנפשי תואר כי הנאשם פנה לאבחון פסיכיאטרי, וההתרשמות הייתה מקיומה של הפרעת אישיות אנטי-סוציאלית, עם הפרעות קשב וריכוז ברקע, וללא עדות לדיכאון או למצב פסיכוטי. צוין כי אין צורך במעקב פסיכיאטרי, והומלץ על הפנייתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות, על רק שימוש באלכוהול ובקנאביס. הנאשם תיאר לשירות המבחן כי פנה לאבחון זה על רקע "בעיית עצבים" ממנה סובל, לדבריו, מגיל צעיר, כאשר ברגעי משבר, הוא נוטה להתפרצויות זעם, עלול לשבור חפצים ולהכות בקירות.

7. באשר לשימוש בחומרים ממכרים ציין הנאשם כי בנעוריו התנסה בעישון קנאביס, אשר סייע לו לדבריו בהרגעה, אולם מרגע שהבין כי מדובר בפעילות בלתי חוקית, חדל מן השימוש. שלוש בדיקות שתן שנערכו לנאשם בשירות המבחן נמצאו נקיות משרידי סם.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. לחובתו 4 הרשעות בתחום התעבורה בעבירות כמהירות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בחוסר זהירות, אי השארת פרטים, אי הודעה מיד על תאונה ועוד, בגין נדון למגוון עונשים, ובהם צו של"צ בהיקף של 200 שעות, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה. בשל מעורבותו בתיק תאונת דרכים-הופנה בעבר לאבחון שירות המבחן באותו הליך שהסתיים בהטלת צו של"צ.

בהתייחס לעבירות הנדונות, הנאשם ציין כי היה מודע לכך שנוהג ברכב ללא ביטוח, ולדבריו חיפש אחר הצעה לחידוש הפוליסה אך טרם הספיק להסדיר זאת. הנאשם אישר כי נסע לאחר ופגע ברכבה של המתלוננת, אך לדבריו אינו זוכר את מעשיו ואת התנהלותו, אלא מניח שחש "עצבים", שכן הדברים לא הסתדרו כפי שרצה. לדבריו, לאחר סיום האירוע, שב לביתו ושכח מהנושא, ולא נתן דעתו למצבה של המתלוננת. בדיעבד, לדבריו, הבין כי נחבלה באופן מזערי. עוד ציין הנאשם כי ביום למחרת זומן לתחנת המשטרה, שם חש כעס, וכדרך לפרוק את המתח שחש, צעק והטיח ראשו בקיר. הנאשם שלל כי ניסה לפגוע בעצמו או באחרים. הנאשם ציין כי אינו רואה את התנהלותו כחריגה.

8. שירות המבחן שוחח עם **המתלוננת**, והביא את פרטיה - אישה בת 70, אלמנה ואם לארבעה העובדת כתופרת. במהלך השיחה עמה, חוותה המתלוננת הצפה רגשית, בכתה וביקשה הפסקות אוורור. המתלוננת תיארה את האלימות הפיזית והמילולית שהנאשם הפנה כלפיה. המתלוננת ציינה כי לאחר שדחף אותה הנאשם אל הכביש, פנתה אליו ואמרה לו כי אינה מעוניינת להרע לו, ואינה מעוניינת בכסף שאמו הציעה לה, אלא מעוניינת לפעול לפי החוק. לדבריה, חפצה להסב את תשומת לבו להתנהלות האלימה ולפגיעתו בה. לדבריה, הנאשם התעלם מדבריה ואף דחף אותה פעם נוספת. כאשר הנאשם ואמו נסעו מהמקום, עוברי אורח הזמינו לה אמבולנס. לדברי המתלוננת, כתוצאה מפגיעתה הפיזית היא סובלת ממיגרנות ומבצקת כרונית בגרון, ונטלת טיפול תרופתי, וכן נפגעה בצווארה, בגבה וברגליה, ונזקקת לטיפול פיזיותרפיה. עוד לדברי המתלוננת היא סובלת מפגיעה נפשית ורגשית, סובלת מקשיי הירדמות, מצב רוח נסער, בכי בלתי נשלט, חשש מפנייה לזרים. כן ציינה כי שהתה כחודש ימים בביתה, והסתייעה בבנות משפחה לצורך עזרה יום יומית. לדבריה, היא נמנעה מיציאה מהבית שלא לצורך, ורק בתחילת יולי 2021 שבה לעבודתה.

9. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי מול גורמי סמכות, התנהלותו דרשנית ומרוכזת בעצמו, הוא ניחן בדלות רגשית ובתלות בהוריו, ומתקשה להתמודד עם משברים בחייו. הנאשם מציג התנהגות ילדותית, אינו אוהב להתאמץ, וחש תסכול כאשר דברים מתנהלים אחרת מציפיותיו, תוך שעלול לפגוע באופן תוקפני ואלים. התייחסותו לאירוע מאופיינת בהשלכה וקורבנות. עוד התרשם שירות המבחן מהתנהלות מניפולטיבית, שעה שהנאשם ציין כי פנה לאבחון פסיכיאטרי על רקע רצונו להשיג קצבת נכות על רקע נפשי. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם חסר גבולות פנימיים ואינו נענה לגבולות חיצוניים. צוין עוד כי התנהלותו בעבירה מבטאת תוקפנות חסרת רסן, מאופיינת בהסלמה ובפוטנציאל פגיעה משמעותי. התייחסותו למעורבותו דלה, חסרת אמינות, ומבטאת ריכוז בהפסדיו, ללא ביטוי צער וחרטה, או גילוי אמפתיה למתלוננת.

שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, ברמת חומרה גבוהה. נוכח קשיי הנאשם בנטילת אחריות אקטיבית על מעשיו, הנזקים שנגרמו למתלוננת, והעדר ביטוי מצוקה רגשית סביב ביצוע העבירות, לא הומלץ על ענישה טיפולית או שיקומית שתפחית מרמת הסיכון.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ביום 5.10.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב וב"כ הנאשם טען בפניו בעל-פה.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי משמעותי למתלוננת, קנס, התחייבות ופסילת רישיון לתקופה משמעותית. נטען, כי מעשי הנאשם מלמדים על בריונות לשמה. הנאשם אחראי באופן מלא לביצוע העבירות, וגרם למתלוננת לנזק שפורט בכתב האישום. הסיכון שנוצר ממעשי הנאשם רב, שעה שהשליך את המתלוננת אל הכביש, בשעת יום, בו חלפו מספר רכבים קודם לכן, ורק בנס ניצלה המתלוננת מדריסה שעה שעובר אורח ניגש וסייע לה לקום מהכביש. תסקיר שירות המבחן מפרט נזקים רבים אותם ספגה המתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם, בפן הפיזי, ובפן נפשי, ולכך מצטרפים תיעוד רפואי, תמונות הפגיעה, ועדותה של המתלוננת בשלב הטיעונים לעונש. מעשי הנאשם מבטאים תופעה נרחבת של אלימות ובריונות בכביש אותה יש למגר, והם פוגעים בערכים מוגנים של כבוד האדם, שלמות גופו וכיבוד זקן, פגיעה משמעותית ברף גבוה של חומרה.

באשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם יליד 1995, ללא עבר פלילי. לחובתו עבר תעבורתי בעבירות חמורות. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם אינו מביע צער וחרטה, אינו מגלה אמפתיה למתלוננת, ונמנע מנטילת אחריות אקטיבית כשהוא מרוכז בעצמו, בצרכיו ונוטה לצמצם מחומרת מעשיו. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

עוד ביקש ב"כ המאשימה לתת משקל לשיקול של התרעת הרבים, באמצעות הטלת ענישה מחמירה על מבצעי עבירות אלימות כלפי קשישים.

טיעוני ב"כ הנאשם

11.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ההולם. ב"כ הנאשם עמד בטיעוניו על הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, בהזדמנות הראשונה, המבטאת נטילת אחריות. אין לנאשם עבר פלילי, והוא צעיר נורמטיבי. לחובתו מספר הרשעות בתחום התעבורה. התרשמות שירות המבחן אמנם אינה מצדיקה סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, אולם מדובר באירוע ספונטני, הנזק שנגרם למתלוננת מוגבל ומצוין בתעודה הרפואית, ויש להתעלם ממכלול הנזקים שנטען לגביהם בתסקיר שירות המבחן, שאין להם עיגון בתיעוד הרפואי, לרבות ביחס לנזקים הנפשיים להם טוענת המתלוננת.

דברי הנאשם ואמו

12.

אמו של הנאשם, גב' לימור אפללו, העידה ברגש רב ובבכי, באשר לטלטלה שנגרמה לה ולמשפחה מהסתבכותו של הנאשם. האם ציינה כי הנאשם היה עצור במשך חודש בגין מעורבותו. היא ציינה כי הנאשם לומד תורה, מצטער על המעשה, וכי מעולם לא הכה אישה קשישה. הנאשם אינו עובד ותלוי בה לפרנסתו, כשהיא עובדת שעות ארוכות ככוח עזר בבית החולים, כמפרנסת יחידה. האם ציינה הנאשם מעוניין לשקם את חייו, וביקשה סליחה בשמו מהמתלוננת.

הנאשם ביקש סליחה על מעשיו, פנה למתלוננת ואף ירד על ברכיו מולה, לאות בקשת מחילה

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

חומרת העבירה ונסיבותיה

13. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצע הנאשם הנם שלמות גופו, כבודו ובטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות. ערכים אלה נפגעים ביתר שאת כאשר מעשה התקיפה הופנה כלפי אישה בוגרת, תוך ניצול פערי הכוחות בין הנאשם ובינה, ותוך גרימת חבלה של ממש למתלוננת. פגיעה אלימה באישה בוגרת, פוגעת בערכי מוסר בסיסיים העומדים ביסודה של כל חברה, לכבד את בוגריה ולהבטיח עבורם סביבת חיים מוגנת ובטוחה, במרחב הציבורי והפרטי. אף המחוקק ייחס חומרה מיוחדת לעבירה של תקיפת זקן, קבע לצדה עונש של עד חמש שנות מאסר, וכן קבע בסעיף 368(ד) לחוק כי נאשם שהורשע בעבירה זו, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על תנאי. כמו-כן, עצם קיומה של עבירה מיוחדת למעשה של תקיפת זקן, מלמדת על החומרה היתרה שמייחס המחוקק לתקיפת אדם בגילה של המתלוננת, ועל כך שהמחוקק רואה את האוכלוסייה אליה היא משתייכת כראויה להגנה מיוחדת.

בע"פ 7961/07 **מדינת ישראל נ' שכטר** (19.3.08) קבע בית-המשפט העליון, בהקשר לעבירה של שוד קשישים, כי:

"הענישה במקרים מעין זה ראוי לה שתשקף הגנה על כבודם, גופם וקניינם של קשישים, תבטא את הצורך בהקניית בטחון אישי גם למי שבערוב ימיהם אינם נהנים עוד מחוסן גופני מלא ולא תהפכם הפקר למעשי בריונות."

14. מדובר באירוע יחיד, שהתפתח באופן ספונטני, בו הנאשם תקף את המתלוננת, לאחר שפגע באמצעות רכבו ברכבה, וסרב למסור לה פרטים.

לאחר דין ודברים עם המתלוננת, הנאשם דחף את המתלוננת בחוזקה, עד כי נפלה אל הכביש ונחבלה בראשה.

גם לאחר שהמתלוננת נעזרה באחר על מנת לקום על רגליה, ניגשה בשנית אל הנאשם, שב הנאשם

ודחפה, הושיבה בכוח בסמוך, אז עזב את המקום.

האירוע נקלט כולו בצילום וידאו, אשר הוקרן בעת הטיעונים לעונש, כן שניתן היה להתרשם במישרין מן המתרחש באמצעות סרטון.

הנאשם הנו האחראי הבלעדי למעשיו. לא מדובר באירוע רגעי, וניכר כי התקיפה האלימה התרחשה לאחר דין ודברים ממושך יחסית (בין דקה וחצי לשתי דקות), בין המתלוננת ובין הנאשם ואמו. תאונת פח קלה, הביאה לכך שהמתלוננת דרשה, כחוק, להחליף פרטים, וכשהנאשם סירב לתת לה את מבוקשה, ניסתה המתלוננת לחסום את גישתו של הנאשם אל רכבו, כדי למנוע את אפשרותו לנסוע מהמקום ברכבו ללא השארת הפרטים. מיותר לציין כי בהתנהגות המתלוננת אין כל דופי, וכי אין לראות בפועלה משום התגרות.

15. כפי שצוין בכתב האישום, גם אמו של הנאשם שהייתה נוכחת במקום, לא היוותה גורם ממתן לבנה. האם הציעה למתלוננת לשלם את נזקי התאונה כדי שזו לא תגיש תביעה ביטוחית, וזאת כי לרכבו של הנאשם לא היה ביטוח כחוק. המתלוננת עמדה על זכותה החוקית לקבל את פרטי הנהג הפוגע, ונראה כי אמו של הנאשם לא עשתה את המצופה ממנה, כאם לנהג צעיר שגרם לתאונה, כדי שיציית לחוק, ויפעל להשארת הפרטים.

16. ניכר מהסרטון כי הנאשם גמר אומר לעזוב את המקום ללא השארת פרטים, ולכן, בשלב זה, שבו המתלוננת עמדה על עמדתה וחסמה דרכו, דחף הוא בכעס את המתלוננת, שנזרקה לכביש, עד שקמה בסיוע של עובר אורח. בהמשך, לאחר שהמתלוננת שבה ודרשה ממנו פרטים, ובקשה שוב למנוע ממנו נסיעה, העביר אותה פיזית הצידה והושיב אותה מחוץ למסלול הנסיעה.

17. יצוין כי למתלוננת, על פי הסרטון מיום האירוע, מראה צעיר משבעים שנותיה, והופעתה נמרצת וזקופה. אין בדברים אלה משקל רב, ואולם ראוי לציין לזכותו של הנאשם, כי ההתרשמות היא מנפגעת עבירה איננה חלילה חסרת ישע או מוגבלת, לעומת קשישים שמצבם קשה, ושנופלים קורבן לעבירות אלימות חמורות יותר. עוד יש לציין, כי המתלוננת פעלה באסרטיביות, ולא הניחה לנאשם לחמוק ללא השארת פרטים, וכי רק בשלב מתקדם, שבו חסמה את דרכו מלנסוע, תקף אותה הנאשם. גם בכך יש נסיבה מסויימת לקולא, במיוחד יחסית למקרים המאופיינים בהתאכזרות מכוונת או באלימות מתפרצת וקשה. לצד האמור, ראוי להבהיר כי אי מסירת פרטים לאחר תאונת "פח" מהווה עבירה בהתאם לתקנות התעבורה, עבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן. בנוסף, נהג הנאשם ברכב מבלי שישנה פוליסת ביטוח המכסה את נהיגתו בו, והוא הורשע בנוסף בנהיגה ללא ביטוח. קיימת חומרה מיוחדת בכך שדרישה לגיטימית כלפי הנאשם למסור פרטיו היא שמהווה את הרקע לתקיפתה של אישה זרה על ידו. לא ניתן לקבל סיטואציה אלימה, אשר מתלקחת על רקע אירוע דרך נפוץ של תאונת חנייה קלה, ויש להביע סלידה מכך שהנאשם ושכמותו מעמידים את הזולת בסיכון לאלימות שתופעל עליהם אם ייקלעו לאי הבנה עם אחר.

18. באשר לנזקיה של המתלוננת - מדובר במתלוננת בת שבעים, אשר לגביה כתב האישום המתוקן מציין, באופן לקוני, כי נגרמה לה חבלה בדמות נפוחות תת עורית ואודם. מהנוסח ניתן להתרשם כי נגרמה למתלוננת חבלה ממשית, אך כזו שחומרתה מועטה. תמונה של החבלה בראשה של המתלוננת הוצגה, ומדובר בחבלת ראש מדממת. כן הוצג תיעוד רפואי מבית החולים המלמד כי המתלוננת פונתה לבית החולים באמבולנס, נחבלה בראשה ובעצם הזנב. לאחר שבוצעה לה בדיקת CT ראש, צוין, כי לא הודגמו שברים אך הודגמה המטומה ברקמות הרכות החיצוניות באזור אוקסיפיטלי, ללא עדות לנזק חבלתי. הומלץ למתלוננת על נטילת משככי כאבים, חימום מקומי ומעקב רופא מטפל. במסמך אחר מבית החולים צוין כי המתלוננת סובלת מכאבי ראש וכאבי צוואר חזקים, פרטים שלא צוינו בכתב האישום המתוקן.

בנוסף לאמור, כפי שפורט לעיל, העידה בפני המתלוננת לגבי נזקים רחבים לרבות פריצת דיסק; בצקת בגרון וקשיי נשימה; סימנים כחולים בכל הגוף; כאבים בגוף; מכה וכאבים בלסת; מצב נפשי ירוד; מצב תפקודי ירוד; חשש מנהיגה; קשיי הירדמות; קשיי שינה; חרדות; נזקקה לעזרת קרוביה בתפקוד יומי.

ב"כ המאשימה ביקש מבית-המשפט לתת משקל לנזקים שפורטו בעדות המתלוננת, שחיוק להם נמצא בדבריה בפני שירות המבחן, ואילו ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט להתייחס לנזקים שפורטו בכתב האישום המתוקן ובתיעוד הרפואי בלבד. סברתי כי יש לתת משקל לדברי המתלוננת בעדותה, אשר עמדה גם בחקירה נגדית של הסנגור, בפרט בהתייחס לתפקודה הפיזי והרגשי הירוד, ואולם, בשים לב לכך שהדברים לא גובו במסמכים, המשקל שניתן יהיה מוגבל. מדובר באישה שטרם האירוע עבדה ותפקדה באופן רגיל, ואילו לאחריו, מצאה עצמה סובלת מכאבים, נזקקת לטיפול ולמעקב רפואי, סובלת מחרדות, חוששת לנהוג ומתקשה בהירדמות ובשינה. אמנם, הדרך להוכחת נזקי המתלוננת בהליך זה אינה שקולה להוכחתם בהליך נזקי, ואולם מצאתי לסמוך על עדות המתלוננת באשר להשפעות הקשות של האירוע על תפקודה ובריאותה, הפיזית והנפשית. החקירה בתיק זה הסתיימה עם הגשת כתב האישום, תוך כדי מעצר, ואולם מטבע הדברים, התמודדותה של המתלוננת עם האירוע לא תמה באותו מועד, ושוכנעתי כי היא מתמודדת עם השלכותיה הנרחבות של הפגיעה עד היום. התרשמתי ממצבה הרגשי הסוער של המתלוננת, שהתייבבה לדיון כשבני משפחתה מלווים אותה ותומכים בה, ושוכנעתי כי האירוע השפיע מהותית על חייה וגרע מתפקודה באופן ניכר.

19. ובאשר להתנהלות הנאשם - מדובר בהתנהגות תוקפנית, אימפולסיבית ואלימה, שיש בה ממד של פתרון סכסוך בכוח הזרוע ובבריונות, ויש להוקיעה בכל פה. יש במעשים חמימות מוח וגישה אנטי חברתית חסרת פרופורציות, לנוכח בקשה לגיטימית מצד המתלוננת כי מי שפגע ברכבה וגרם לה לנזק, ימסור לה פרטים כמתחייב.

עניין גילה המתקדם של המתלוננת הנו עובדה אשר משקלה משמעותי, גם אם אינו מכריע. אין מדובר במקרה חמור של פגיעה מכוונת בקשישה, תוך ניצול גילה ומגבלותיה, ואולם חומרה יתרה יש בדחיפה חזקה, אשר צעיר דוחף אישה זרה, שגילה גבוה משמעותית מגיל אמו. הנאשם לא כיוון את הדחיפה לכביש דווקא, אך עצם עיניו מהסיכון שבו הוא מעמיד את המתלוננת, אשר בפועל הוטחה לכביש,

נפגעה בראש, ועלולה הייתה אף להידרס, אילו חלף במקום רכב.

בהינתן אלה, הסיכון הטמון במעשי הנאשם עלול היה להסתכם בנזק חמור עוד יותר, בנקל.

הנסיבות מלמדות אפוא, כי חומרת הפגיעה בערכים המוגנים - משמעותית, וכי הנזקים שנגרמו למתלוננת משמעותיים.

מדיניות הענישה הנוהגת

20. בחינת מדיניות הענישה בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות, מעלה קשת רחבה של עונשים, והכל בתלוי בעבירות שיוחסו, בנסיבות ביצוען, ובנסיבות המבצע.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים, לעניין מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ת"פ (נצ') 68856-11-20 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.9.21), פסק-דין שניתן לאחרונה על-ידי הח"מ. דובר בנאשם, שתקף קשישה בתוך מעלית סגורה, לאחר שהעירה לו בדבר חבישת מסיכה בתקופת שיא מגיפת הקורונה. התקיפה הייתה אכזרית וכללה הכאת הקשישה בראשה באמצעות ידיו וברכיו בחוזקה, הפלתה על רצפת המעלית והמשך הכאתה בראשה. לאחר מכן הותיר הנאשם את הנפגעת שרועה על רצפת המעלית כשהיא חבולה, ועזב את המקום. בגזר-הדין צוין כי הנאשם תקף את הקשישה באכזריות אלימה, חרף פגיעותה, **ומתחם העונש נקבע כנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ושלא בעבודות שרות, בצירוף פיצוי משמעותי**. בהעדר המלצה טיפולית משירות המבחן, ובהינתן הרשעה קודמת בעבירת אלימות כלפי בת זוג וביצוע העבירה הנוכחית בזמן ריצוי צו של"צ בעבירה הקודמת - הטלתי על הנאשם **10 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשי מאסר על-תנאי, ₪ 5,000 פיצוי למתלוננת, והתחייבות**.

עניינו של הנאשם שבפניי שונה מעניינו של אדרי, חרף נקודות הדמיון שבין שני המקרים, מבחינת עוצמת האלימות, מהירות התגובה האלימה, רמת ההתאכזרות שבמעשים, העניין הפעוט לכאורה באשר לו פנתה המתלוננת אל הנאשם, ולא היה כמעט דין ודברים בין השניים קודם לתקיפה. בנוסף, שני האירועים הללו הוסרטו במצלמת וידאו, והותירו רושם שונה. נסיבות מקרהו של אדרי אם כן, שונות מאלה שבמקרה דנן, אף כי מתחם העונש ההולם שנקבע בו, עשוי להתאים לנסיבות גם כאן.

יצוין כי ערעור על גזר-הדין לבית-המשפט המחוזי נדחה, בהסכמת הצדדים, ביום 2.11.21.

ב. ת"פ (ב"ש) 11421-06-19 **מדינת ישראל נ' ברלגין** (3.5.20), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת זקן, אותה ביצע כלפי סבתו, וגרם לה לחבלות קשות בידיה, בפניה ובראשה, באמצעות אבן נתונה בגרבו. הפגיעה הייתה משמעותית ונדרשה למתלוננת תקופת החלמה ארוכה וקשה, פיזית ונפשית. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. בהינתן עבר פלילי שכלל הרשעות קודמות באלימות בכלל וכלפי סבתו, הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, במצטבר, כך שסך הכל ירצה **36 חודשי מאסר, מאסרים**

על-תנאי, קנס ופיצוי בסך 5,000 ₪.

ג. רע"פ 3163/17 **שבח נ' מדינת ישראל** (19.6.17), אליו הפנה גם ב"כ הנאשם, - המבקש הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף אדם מבוגר, שעה שטייל ברחוב עם כלבו, על רקע סכסוך שהיה לאותו אדם עם חברו של המבקש. בעקבות התקיפה, נגרמה למתלונן חבלה בקרסול, חבלה בסמוך לעין ושפשוף באצבע, והוא נזקק לטיפול רפואי. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם הנע בין עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל**. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, והעמיד את עונשו של המבקש על **10 חודשי מאסר בפועל**, כשיתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש לבית-המשפט העליון נדחתה, תוך ציון: **"דומה כי אין להכביר במילים בדבר חומרת המעשה של תקיפת אדם מבוגר, אשר נעשתה ללא כל סיבה של ממש"**.

ד. רע"פ 2678/20 **רחמים נ' מדינת ישראל** (27.4.20) - המבקש הורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכה את שכנתו - המתלוננת, אישה כבת שמונים, על רקע ויכוח, בפניה וגרם לה לסימני חבלה ורגישות באף. בית-משפט השלום גזר עליו **10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי**. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו בקבעו כי המקרה אינו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות-ערעור לבית-המשפט העליון - נדחתה.

ה. ת"פ (פ"ת) 20234-11-19 **מדינת ישראל נ' אלייב** (14.7.21) - על רקע ויכוח נהגים, ירד הנאשם מרכבו ובעט ברכבו של המתלונן, הכה אותו בפניו בשתי מכות אגרופ, וגרם למתלונן לחבלה קלה ולפצע מדמם בעין ובלחי, והוא הובהל לבית החולים באמבולנס. **נקבע מתחם עונש הולם נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, והוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על-תנאי, ופיצוי בסך 1,500 ₪**.

ו. עפ"ג (ב"ש) 24502-07-14 **טלקר נ' מדינת ישראל** (12.11.14) - בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, אשר ביצע דר רחוב בקשישה שהאכילה חתולים באמצעות מקל הליכה, הוטלו **20 חודשי מאסר**, ועונשים נלווים. הערעור לבית-המשפט המחוזי נדחה.

ז. ת"פ (קריות) 730-03-17 **מדינת ישראל נ' יוסמן** (29.5.17) - הנאשם הורשע בתקיפה ואיומים כלפי אביו הקשיש, לאחר שאיים עליו, אחז בגרונו והכה בו בשלוש מכות אגרופ בחזהו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין **8 ל-30 חודשי מאסר**, והוטלו **12 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, ופיצוי בסך 10,000 ₪**.

21. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. עפ"ג (חי') 19347-03-16 **טל נ' מדינת ישראל** (3.4.16) - על רקע ויכוח בעניין חניה, תקף המערער את המתלון בדחיפה בחוזקה, עד שהמתלון נפל ונחבט ברצפה, ומשביקש המתלון לקום, שב ודחפו המערער בשנית. התערבות עוברי אורח מנעה מהמערער להמשיך ולתקוף את המתלון. למתלון נגרמו חבלות. בית-משפט השלום קבע כי אין מקום לבטל את הרשעת המערער בדין, חרף המלצה חיובית משירות המבחן, וקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים ברף התחתון לעשרה חודשי מאסר בפועל, וגזר- עליו מאסר על-תנאי, קנס בסך 2,500 ₪ ופיצוי בסך 15,000 ₪.** בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, בקבעו כי ההחלטה שלא להימנע מהרשעת המערער הולמת את חומרת העבירה ונסיבותיה, אך התערב **בגובה הפיצוי והפחיתו ל-10,000 ₪.**

ב. ת"פ (אשדוד) 21257-06-15 **מדינת ישראל נ' דהן** (4.1.17) - הנאשם תקף את חברו במכות ובבעיטות בכל חלקי גופו, והלם בו באגרופים, עד שגרם לו לחבלות חמורות, ובהן שברים מרובים שהצריכו ניתוח, והוא הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, לפי סעיף 368(ב), שהעונש הקבוע לצדה בחוק הוא עד שבע שנות מאסר. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. צוין כי אין לנאשם עבר פלילי והאירוע חריג לחייו, וכי הוא הביע חרטה ובושה ונטל חלק בהליך שיקומי. הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על-תנאי, פיצוי למתלון בסך 40,000 ₪ וצו מבחן למשך שנה.**

ג. ת"פ (ק"ג) 56911-11-16 **מדינת ישראל נ' מגידש** (11.4.18) - הנאשמת הורשע בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכתה קשיש, באמצעות רצועת כלב, וגרמה לו לשריטות ולפצעים. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.** נדחתה עתירת הנאשמת לבטל את הרשעתה בדין, אך נקבע כי נסיבותיה מצדיקות **סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום, והוטלו צו של"צ, מאסר על-תנאי, פיצוי והתחייבות.**

ד. ת"פ (ת"א-יפו) 33611-08-14 **מדינת ישראל נ' קלימנטוב** (21.3.17) - הנאשם תקף קשישה בדחיפה, וגרם לה לחתך שהצריך הדבקה בבית החולים. נדחתה עתירתו לביטול ההרשעה, נקבע מתחם הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר, והוטלו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי בסך 5,000 ₪.

22. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (נצ') 10368-11-15 **מדינת ישראל נ' לנקרי** (15.1.19) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף אדם מבוגר בדחיפה, ובנגיחה פעמיים באמצעות ראשו, באפו של המתלון, עד כי נגרמה לו חבלה. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על-תנאי, ו-5,000 ₪ פיצוי למתלון.**

ב. רע"פ 4844/15 **יום טוב גלבוע נ' מדינת ישראל** (16.7.15) - המבקש, נהג מונית, הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת המתלונן, שהנו קשיש אשר נסע במוניתו, לאחר ויכוח בנוגע לתשלום בעד הנסיעה. למתלונן נגרמו מספר חבלות כתוצאה מדחיפת המבקש. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל**, ובהתחשב בעברו הפלילי הנקי של המבקש, הוטלו **3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי**. ערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשו על-ידו נדחו.

ג. רע"פ 5558/15 **דמרי נ' מדינת ישראל** (24.11.15) - בגין מעשי אלימות שכוונו כלפי שני קשישים וגרמו להם חבלות של ממש, וחבלה במזיד ברכב, הוטלו **22 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי ופיצויים לכל אחד מנפגעי העבירות בסך 20,000 ₪**. מתחם העונש ההולם נקבע כנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, אך הפחית את גובה סכום הפיצויים ל-12,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירות. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ד. עפ"ג (חי') 20426-11-19 **מדינת ישראל נ' איזראילוב** (6.2.20) - המשיב הורשע, לפי הודאתו, בעבירות איומים, היזק לרכוש במזיד, התנהגות פסולה במקום ציבורי ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף חמישה קשישים וקשישיות, ללא כל התגרות קודמת מצדם, בעודם יושבים על ספסל בשכונה, וגרם להם לחבלות, וכן איים עליהם ושבר את משקפיו של אחד מהם. נקבע בבית-משפט השלום מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והוטלו בסטייה משיקולי שיקום צו מבחן, צו של"צ, מאסר על-תנאי ופיצויים לנפגעי העבירות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בחלקו - כאשר נקבע כי בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות לא יהא כדי לפגוע בהליך השיקומי אותו עובר המשיב. חלף צו השל"צ הוטלו **5 חודשי מאסר בעבודות שירות**, וכן הוגדל סכום הפיצוי שנפסק לטובת כל אחד מנפגעי העבירות.

ה. עפ"ג (חי') 21263-06-15 **דניאל דר נ' מדינת ישראל** (8.10.15) - על המערער הוטלו, בבית-משפט השלום, **14 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן 7 חודשים במצטבר, וכן מאסר על-תנאי, ופיצויים** - בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש שהופנו כלפי זוג מבוגרים, בהתחשב בעברו הפלילי המכביד ובאי נטילת אחריות. ערעור לבית-המשפט המחוזי נדחה.

ו. ת"פ (אש') 32014-09-17 **מדינת ישראל נ' אנונו** (29.11.20) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לאחר שתקף את שכנתו הקשישה במכת אגרוף. בהתקיים שיקולי שיקום, הוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים על-תנאי, פיצוי למתלוננת וצו מבחן, ודחה את עתירת הנאשם לבטל את**

הרשעתו בדין.

23. לנוכח המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, לרבות הרקע לאלימות, וכן הנזק למתלוננת, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר של שבעה חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות במקרים המתאימים, לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

24. הנאשם בן 22, רווק, הודה במעשים לאחר תיקון כתב האישום, ונטל אחריות. יחד עם זאת, בפני שירות המבחן ביטא הנאשם נטילת אחריות חלקית ומסויגת, כפי שפורט לעיל וגם יובא להלן.

אין לנאשם הרשעות קודמות בפלילים, אולם לחובתו הרשעות קודמות בתחום התעבורה, ובהן בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, נהיגה בקלות ראש, אי הודעה על תאונה, אי השארת פרטים ועבירות נוספות. בין היתר, הוטל על הנאשם בעבר, בתיק תאונת דרכים, עונש של צו של"צ, מאסר על-תנאי ופסילה. חרף גילו הצעיר של הנאשם, לחובתו עבר לא מבוטל בתחום עבירות התעבורה, המיוחסות לו גם כאן. לצד זאת, יצוין, כי אין לנאשם עבר בתחום האלימות.

הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג וברח מיום 30.11.20 ועד ליום 30.12.20, אז שוחרר בתנאים מגבילים.

25. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, והתרשם כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, גבוהה, ברמת חומרה גבוהה.

בהתייחסו לעבירות מסר הנאשם כי הוא מודע לכך שנהג ללא ביטוח אך לא הספיק לחדש את הפוליסה. כן הנאשם אישר כי פגע ברכבה של המתלוננת עת נסע לאחור, אך לדבריו אינו זוכר את מעשיו והתנהלותו, אלא שחש "עצבים". בדיעבד, לדבריו, הבין כי המתלוננת נחבלה באופן מזערי. הנאשם אישר כי צעק בתחנת המשטרה והטיח ראשו בקיר.

בפני שירות המבחן ציין הנאשם כי אינו רואה את התנהלותו כחריגה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מרוכז בעצמו, התנהגותו נוטה לתסכול ולתוקפנות כאשר דברים מתנהלים בשונה מציפיותיו, התייחסותו לאירוע מתאפיינת בהשלכה וקורבנות, ואף צוין כי התנהלות הנאשם מניפולטיבית, וכי הוא אינו מביע חרטה או מגלה אמפטיה למתלוננת. בהעדר הבעת נזקקות טיפולית, נמנע שירות המבחן כאמור ממתן המלצה שיקומית.

26. להתרשמותי מן המתלוננת מדובר באישה, שהותקפה להפתעתה הרבה, בגיל 70, על ידי צעיר זה, עקב אירוע שאליו נקלעה, וכעונש על דרישה לגיטימית מצדה. המתלוננת הייתה עובר לאירוע נמרצת ופעילה, אך לאחר הפגיעה חל שינוי בהתנהלותה, והיא סובלת מחרדות, קשיי שינה, מכאובים שונים ונזקקת לטיפול ולמעקב רפואיים. עניין נזקי המתלוננת והשלכות הפגיעה הובא לעיל בהרחבה, בחלק

העוסק בנסיבות העבירות. הנאשם אמנם ביקש את סליחת המתלוננת בדיון הטיעונים לעונש, אולם נוכח עמדתו בפני שירות המבחן אינו מפנים את הפגיעה שהסב לה, אינו נוטל אחריות מלאה כלפיה, ואינו עורך מאמצים לתיקון נזקי העבירה ותוצאותיה. בעניינו של הנאשם ניכר צורך בהתערבות טיפולית, שאילו הייתה מומלצת, יתכן שהיה בה למתן את מסוכנותו, ולהועיל לשיפור בתפיסותיו ובנטייתו לאלימות. ואולם, שירות המבחן לא מצא בגישתו של הנאשם את הבסיס הראשוני שיש בו לאפשר טיפול, וגישתו הביאה להערכה שלילית ובלתי אופטימית.

27. חרף נטילת האחריות וההודאה בכתב אישום מתוקן, אשר חסכה זמן ציבורי ואת הצורך בעדות המתלוננת, נמצא כי גישתו של הנאשם לעבירות שביצע הנה גישה קורבנית, שאין הוא מבטא הפנמה של הפסול הטמון בהתנהגותו, ושאינו עורך מאמצים ליטול אחריות אקטיבית על מעשיו. סבורני כי לשם הצבה בתחתית מתחם העונש ההולם, בדמות הטלת מאסר בעבודות שירות, יש להשתכנע כי נאשם הנוטל אחריות מלאה, מבטא חרטה כנה, ועורך מאמצים לשיקום. אולם הנאשם כאן, חרף רמת הסיכון הגבוהה שמייחס לו שירות המבחן, אינו מגלה כי פניו לשיקום ולשינוי דרכיו, ויתרה מכך, אינו רואה כלל את התנהלותו כחריגה. חרף גילו הצעיר של הנאשם לחובתו עבר תעבורתי, כאשר בגין הרשעתו האחרונה בתיק תאונת דרכים אף הוטלו עליו עונשים מותנים וחינוכיים, שלא הניאו אותו מלשוב ולבצע עבירות, והפעם אף לנקוט באלימות, על רקע סכסוך בכביש וגרימת נזק למתלוננת. כן יש להביא בחשבון את עמדת המתלוננת והנזקים להם גרם הנאשם במעשיו, בשל עניין של מה בכך, שעה שנקט באלימות כלפי מתלוננת, המבוגרת ממנו בשנים רבות, בעיבורה של עיר בצהריי היום, ללא כל הצדקה, וסירב למסור לה פרטים כמתחייב. בפני בחור צעיר בריא וחזק, שהלם וחבל באישה מבוגרת. בנסיבות אלה, סברתי כי לא ניתן להימנע מהטלת רכיב של מאסר לריצוי בפועל, בצירוף פיצוי למתלוננת.

סוף דבר

25. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריה, בניכוי ימי המעצר מיום 30.11.20 ועד ליום 30.12.20.
- ב. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום ממאסר כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע.
- ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלוננת. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10/1/2022 ובכל 10 לחודש העוקב לאחריו.
- ד. הנאשם יתחייב להימנע מביצוע כל עבירת אלימות פיזית מסוג עוון או פשע, לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות בסך 3,000 ₪, אם לא יתחייב - ייאסר לשבעה ימים נוספים.

עמוד 14

ב"כ המאשימה מגישה כעת פרטי המתלוננת להעברת פיצוי (ייסרק בתיק)

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.